

בעזרת השם יתברך

ספר

אכילת בשר הלכה למעשה

חלק י'

יצא לאור על ידי

"וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תשמ"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'

שאלות ותשובות

בענין השחיטה בארצות הברית

פרק א'

שימו לב

...מתוך זהירות ואחריות רבה אנו פונים אליכם בשורות אלו בכדי להעלות בפניכם את בעיות ההשגחה בארגוני הכשרות הגדולים כמו האָ יוּ UO ואנו רוצים להבהיר שכשאנו מזכירים את האָ יוּ UO כוונתינו אך ורק לארגון הכשרות שלה.

אנו מביאים בזאת את השתלשלות הדברים שהניעו אותנו להעלות שורות אלו, ניסינו בכל מיני השתדלויות לתקן את החסרונות אצל האָ יוּ UO, וזאת בשקט וללא המולה בכדי שהרחוב לא יידע על כך, אך כפי שנציין להלן לא עלה הדבר בידינו.

ה אכילת בשר הלכה למעשה

בלית ברירה נאלצנו להביא את העובדות בפני הצבור כדי שהם ילחצו עליהם על מנת לתקן את הדרוש תיקון.

ניהלנו מו"מ דרך אישים שונים, בישיבות עם עובדי האדמיניסטרציה, וגם עם מנהלי האָ יו UO, הצלחנו להוכיח להם שטענותינו צודקות, אך הוברר לנו שהאנשים שם אינם חזקים דיים בכדי שיוכלו להשפיע במסגרת האָ יו UO.

במדריך הכשרות מספר 6 הדפסנו מכתב גלוי למנהיגי האָ יו UO בענין תיקון בעת ההשגחה (מודפס מחדש במדריך), בקיץ תשמ"ה שלחנו עוד פעם מכתב למשרדי האָ יו UO והעתקים שלחנו לרבנים וגאונים.

כל הנסיונות לא העלו תוצאות של ממש, ולא הביאו כל תועלת ושינויים במסגרת הארגונית.

בגלל זה המפקח שלנו שליטי"א, במדריך מספר 9, על דעת עצמו העלה את דעתו נגד האָ יו UO (אנו מציינים שזה היה אישי, אנו רצינו לצאת בצורה רחבה נגדם אך

הזמן לא איפשר לנו לעשות זאת באותו זמן).

בזמן האחרון ניסינו להעמיד את ראשי האָּ יוּ UO על העובדות דרך הסתדרות הרבנים שהוא הממונה האחראי מעל האָּ יוּ UO. הרב שרגא שאנפעלד, שהיה אז יו"ר הסתדרות הרבנים, הוכיח שיש לו אינטרס בענין, והתעניין בנעשה בכל הקשור למבנה הכשרות באָּ יוּ UO.

אך ככל הנראה גם להסתדרות הרבנים אין פיקוח על האָּ יוּ UO, ולכן כל המכשולים עדיין נשארו ולא תוקנו.

בקיץ תשל"ו זימננו אסיפה יחד עם המנהלים של הארגונים הגדולים שיש להם אולי השפעה על האָּ יוּ UO, העלינו שם את טענותינו, הם נדהמו כששמעו זאת, לאסיפה הזמננו גם את נתן גראס שהוא יו"ר ועד הכשרות ואת העראלד גייקוב, שהוא נשיא היאנג איזראעל, אך שני אלו לא באו לאסיפה.

המשתתפים מהארגונים הציעו שבינתיים לא ייצאו לרחוב נגד האָּ יוּ UO,

הם ביקשו שיתנו להם זמן שינסו בעצמם לתקן את הדברים, ובמשך שנתיים וחצי ששתקנו עדיין לא נעשו התיקונים הדרושים בכל הנוכע לכשרות.

כפי שהקוראים יכולים לראות ניסינו לתקן קודם כל בדרכים שקטות, ניסינו להידבר מאחורי הפרגוד, אישים מבפנים ומבחוץ כאלו שיכולים להשפיע - אך פועל יוצא לא יצא מכל הענין.

ובכן, מתוך אחריות רבה והמשא הכבד הרובץ על כתפנו, אנו חייבים להביע את עמדתנו בגלוי, ואנו נעלה כאן חלק מן העובדות המוכיחות עד כמה המצב לא טוב בארגוני הכשרות.

ברשימה זו לא ציינו את מרבית שמות בתי החרושת והעדים שהעידו בפנינו, בגלל הנזק שהם עלולים להינזק, במיוחד העדים הנאמנים (שחלקם עובדי ה אָ יו UO), וכן מפעלים החוששים מנזקים כבדים אם יודע ששיתפו פעולה וכדומה.

ברור שכל מה שאנו נעלה להלן יש לנו מסמכים המאשרים את העובדות, ואסור

לשכוח שישנן עובדות רבות שאינן ידועות לנו עדיין.

לפני שנביא בפניכם את העובדות כפי שהן אנו נביא בפניכם מבט כללי על מבנה וארגון האָ יו UO, בכדי שתבינו איך קורה שבמקום כזה יש כל כך הרבה מכשולים.

תמונת הרכב הארגון:

הארגון הרשמי שהיא אמורה להיות האחראית על האָ יו UO זו הסתדרות הרבנים בארצות הברית - ראה מדור "המתרחש בעולם הכשרות", הללו הקימו ועדת כשרות גדולה שלה ועדות משנה נוספות שלכל אחת מהן תפקידים וחייבים לטפל בהלכות, שיטות, ועוד. ועדת הכשרות מורכבת מעשרים רבנים של הסתדרות הרבנים שחייבים להיות הדוברים של הכשרות וקובעי ההלכה שם.

איחוד הקהילות דאמעריקא, הידוע כָּ יו UO, רשמית הם תחת השפעת הסתדרות הרבנים, מחלקת הכשרות שלה הם אלו המבצעים למעשה את עבודת הכשרות בכל הקשור להשגחה, בירורים,

קביעת ההכשרים, מינוי משגיחים, תיקונים, חתימת חוזים, גביית תשלומים, ודואגים לכך שהכל יתנהל כשורה.

מאחר ומחלקת הכשרות של האָ יו UO עסוק בעיקר בנושאים ארגוניים, כמו גביית כספים, משלוחים ועוד, לכן הם שכרו מנהל ארגוני הממונה על כל הפרטים בקשור בכשרות, הוא נוסע למפעלים, הוא מזמין וממנה משגיחים וכדומה. לאותו מנהל יש עוזר אחד ועוד אחד שעוזר לשניהם, זהו פחות או יותר המבנה הארגוני של מחלקת הכשרות של הסתדרות הרבנים שבמילים אחרות מערכת הכשרות של האָ יו UO.

אם לקורא איך עדיין תמונה ברורה על מערכת הכשרות של האָ יו UO, כי הדבר מסובך, ראה את מאמרינו בענין הסתדרות הרבנים והדברים יובנו יותר.

על הנייר חייב הכל להיות כשורה על פי תקנות מערכת הכשרות, אך במציאות שורה שם תמונה שונה בתכלית.

הבעיות הן כדלהלן:

השלשה המנהלים את מערכת הכשרות של האָ יוּ UO הם היחידים היודעים באמת מה נעשה במערכת זו, הם בכלל לא אחראים או נכנעים לוועדת הכשרות, רשמית מקיימת ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים ישיבה עם ראשי מערכת הכשרות של האָ יוּ UO, שם חייבים ראשי האָ יוּ UO למסור דו"ח על פעילותם, אך במציאות מדברים שם על בעיות כלליות ולא ספציפיות, הם עוסקים בעיקר בנוהלי קבלת משגיחים וכדומה, לא עוסקים שם אפ"י במילה אחת בבעיות כשרות הקיימות בהשגחה.

בגלל סיבות פוליטיות קשות שבין האָ יוּ UO והסתדרות הרבנים לא מסכים אף אחד מן הצדדים למסור דו"ח על הנעשה באמת במערכת הכשרות של האָ יוּ UO.

כשהעלינו עובדות בפני חלק מן הרבנים, החברים בארגון הכשרות של הסתדרות הרבנים (שהם למעשה הרבנים המכשירים הרשמיים), אז הוכח להם שמצב הכשרות

של האָ יוּ UO הוא באמת טראגי והם אינם יודעים כלל על הנעשה בהשגחה, הם הוסיפו ואמרו שאין באפשרותם כל דרך של פיקוח שיוכלו לתקן את המצב, כבר הרבה פעמים העלו בפניהם והוכיחו שהמצב לא טוב, כן העלו זאת בפני הועדה כולה וכן ליחידים העוסקים שם בנושא, ולעתים רבות הם בעצמם נוכחו לדעת שהמצב לא טוב והם לא עשו דבר על מנת לתקן.

הסיבה לכך היא כי לאדמיניסטרציה של האָ יוּ UO כלל חזק שאינו מאפשר בשום אופן לאף אחד לחפש ולבדוק במפעלים שתחת השגחתם, וזאת לא רק לאנשים מבחוץ, אלא גם הרבנים חברי ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים אינם יכולים לבא ולבדוק, את ההכשר, וחותרת הכשרות הוא אך ורק בידי המשגיחים הפועלים מטעם האָ יוּ UO בכל מפעל.

חלק מהרבנים בעלי המכשירים התחננו וביקשו שיאפשרו להם לנסוע ולבדוק את הנעשה במפעלים ובמיוחד במשחטות, אך תמיד דוחים אותם בתירוצים שונים.

גם כשמעלים בפניהם מסמכים ועובדות קשות נגד האָ יוּ UO, ראשי האָ יוּ UO מכחישים את העובדות, הם מומחים בתירוצים והכחשות, ומאחר והרבה פעמים קשה מאוד להוכיח את העובדות ליד שולחן הדיונים וחייבים להביא את הרבנים למפעלים הם אינם מאפשרים לבא לשם וכך הם תמיד נשארים הצודקים.

הרחבת רשת הכשרות שלה על ידי שיתוף ה"ר. סי. עיי. "לא הצליחה, ועובדה היא שמצב הכשרות שם המשיך להיות כפי שהיה בעבר.

פרק ב'

קובעי ההלכה של האָ יוּ UO

...כפי שציינו כבר לעיל ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים היא זו האחראית רשמית על מערכת הכשרות של האָ יוּ UO.

במשך תקופה היו רבנים בהסתדרות הרבנים שנטו לכיוון המורדניזציה, גם היום חברים בהסתדרות הרבנים כאלו

רבנים שהם גם חברים ב"באָרד אָף ראָבייס", שכידוע ראשיה הם רבנים רפורמיים, קונסרבטיבים, וגם אורטודוקסים.

כידוע ה"באָרד אָף ראָבייס" נאסר על ידי ראשי הישיבות בארצות הברית, כמו ר' אהרן קאטלער זצ"ל ויבלח"ט הגר"מ פיינשטיין שליט"א [זצ"ל] וכן רבנים אחרים.

לכן הסמכות ההלכתית של הסתדרות הרבנים במציאות איבדה את חשיבותה בעיני בני הישיבות, עובדה זו הביאה שהאָ יו UO נאלצה לחפש סמכות הלכתית (אך במציאות רשמית נשאר הסמכות בידי הסתדרות הרבנים).

מאחר וראשי האָ יו UO הם אישים ידועים בעולם הישיבות ויש להם גישה לראשי ישיבות ורבנים אורטודוקסים, הם פתחו במירוץ אחר רבנים שלעולם הישיבות יש אימון בהם, רבנים כאלו שהם קיוו שיפסקו על פי רצונם של ראשי האָ יו UO, ניהלו משא של קניית פסקים

ורבנים, עם הפסקים הללו מפטמים את דעת הקהל, ובזאת מתרצים לבני התורה השואלים שאלות.

מאחר וההכשרים של האָ יוּ UO מתרחבים יותר ויותר, ונאלצו להגיע להתירים בהיקף גדול בהרבה, נוצר מצב שאותם הרבנים כבר לא יכלו להתיר הרבה מן הדברים (ובמיוחד לא יכלו להשיג זאת מרבנים ידועים), ומאחר וחייבים להמשיך בעבודה, פתחו בדרכים שקריות, החלו לספר על התירים שקיבלו מרבנים שהם כבר בעולם האמת, וכן סיפרו בשמם של רבנים החיים עדיין אך מעולם לא אמרו זאת, וכך טימטמו יהודים תמימים שלא חקרו מהיכן הגיעו והיאך בכלל הגיעו אותם הפסקים, מאחר ומציינים פסק בשם גדול בתורה מקובל, כבר האמינו וסיפק אותם.

פרק ג'

דוגמאות

...א. כששאלנו את הרב ש. שאנפעלד (שכיהן אז כנשיא הסתדרות הרבנים -

וכיום מכהן כנשיא מערכת הכשרות), על איזה סמך נותנת האג' יו UO הכשר לפת שנלושה בחלב, שעל פי שו"ע אסור לאפותה (יור"ד סי' צ"ז), הוא השיב, שהגר"א קוטלר זצ"ל התיר לו זאת. בהזדמנות אחרת (כשהוא שכח כבר מה שהשיב בפעם הקודמת) הוא השיב, שהגר"מ פיינשטיין שליט"א התיר זאת. על פי האינפורמציה שבידינו שני הסיפורים אינם אמת, ידוע שמי שהתיר זאת הוא הגרי"ד סולוויציק מבוסטון, ההיתר שלו מוגבל ביותר, כשחייבים לציין על אותת פת את המילים "דעירי", והאג' יו UO כותב על הפת רק את המילה (די) ולא דעירי, זאת נעשה ללא כל פסק הלכה או פוסק כלשהו, ומה שחמור פה הוא שהם מספרים שזה נעשה בהיתר של רבנים גדולים מעולם הישיבות שבכלל לא התירו זאת.

ב. כששוחנו עם הר"ש שאנפעלד על בעיות השחיטה בנעברעסקא (שחיטת סנאפלאער), אז הוא סיפר לנו שראש ישיבה ידוע ביקר שם והיה מאוד מרוצה

מהשחיטה שם, עוד הוא הוסיף שהוא שלח מכתב שבו הוא מציין את שביעות רצונו, הוכח לאחר מכן שהרמ"ג שליט"א לא ביקר אף פעם בשחיטה וממילא אף פעם לא ציין את שביעות רצונו ולא כתב כל מכתב בענין.

כהנה וכהנה הם סיפורי מנהלי האָ יו UO, מאחר ואין להם גדולים משלהם כאלו שהינם רבנים ידועים בפסקי ההלכה שלהם שיהיו אחראים על כשרות האָ יו UO לכן מתבוננים מסביב וקונים פסקים, וכשאין אפשרות לקנות פסקים פוסקים בעצמם, ומציינים עליהם את שמותיהם של רבנים גדולי תורה שמעולם לא נתנו את ידם לכך.

פרק ג'

העובדות מכוסות ונעלמות

...הבעיה של האָ יו UO היא העלמת מידע מהציבור, באמת לא היה בכך כל עוול לו היה להם על מי לסמוך, גם אם הם היו פוסקים בעצמם לא היה בכך עוול - אבל זאת אם הם היו אומרים בגלוי

לציבור שהם מכשירים על סמך פסקים אלו, ויסמוך על כך מי שרוצה בכך.

לדאבון כולנו, לא רק שהעובדות מכוסות מעין הציבור, האָ יוּ UO מפטמת את הציבור באנפורמציה בדויה.

פרק ד'

דוגמאות

...א. קיימות חילוקי דיעות בענין הפירות המגיעים מארץ ישראל בתוך ארגזים לחוץ לארץ, לגבי הפרשת תרומת ומעשרות, ישנם כאלו הסוברים שפירות כאלו שהם בתוך קופסאות שימורים אינן צריכות להפרשה, ומאחר ולא כל בני הישיבות סומכים על אותו היתר, שואלים את משרדי האָ יוּ UO האם הם מאפשרים למפעליהם להשתמש באותן הפירות ללא הפרשת תרומות ומעשרות, תשובתם ברורה שהם מפרישים תרומות ומעשרות.

העובדה היא, שמשתמשים אצל שירותי הקייטרינג פירות מארץ ישראל ללא הפרשת תרומות ומעשרות (כי הרב

המשגיח סבור שמותר לעשות זאת, הוא אינו מכחיש זאת), הָאָ יוּ UO מכחישים את העובדה שהם סומכים על ההיתר מאילו המבקשים לדעת את האמת.

(ב) ישנם הרבה הסומכים על הָאָ יוּ UO, אך לא על ההשגחות של הבשר החלק (ראה להלן בדו"ח זה מה הסיבה), לכן הרבה שואלים את מנהלי הָאָ יוּ UO או במשרדם על מסעדות וקייטרינג שונים, באיזה בשר הם משתמשים, הרי על פי הצדק הם צריכים לקבל תשובה ברורה בענין, אך לדאבונו אף פעם לא מספרים את האמת. על השאלה מהיכן מקבל ווילטאן קייטערעס בספרינג וואלי (הרבה פעמים הם מכינים אוכל למטוסים ובתי החולים) את הבשר, השיבו משרדי הָאָ יוּ UO, שהם משתמשים משחיתת סאטמאר וצעהלים. העובדים (שהם ברי סמכא) סיפרו שמשתמשים בבשר חלק של האחים קראס או משחיתת סנאפלאער.

ג. כששאלנו את האדמיניסטרציה של הָאָ יוּ UO האם יש להם משגיח תמידי בעוגיות של ברעמנער, השיבו שיש שם

משגיח תמידי, בית החרושת אישר לאחר מכן בכתב שהמשגיח מבקר במפעל רק פעם אחת בשבוע.

ד. חברת שמן ידועה מספקת שמן כשרה וטריפה. באותו מפעל כמויות ענקיות של תוצרת וקשה מאוד לפקח שם בכדי להבחין שלא יתערבבו הכשרה עם הטריפה, המנהל הקודם של האָ יו UO הרב ראזענבערג עליו השלום ביקר בבית החרושת והודיע שאי אפשר בשום אופן לפקח בין השמן הכשר לבין השמן הטרף, ולכן הוא הורה לכל מי שיש לו הכשר של האָ יו UO שלא ישתמשו באותו השמן.

המנהלים הנוכחיים טוענים שגם הם אינם משתמשים באותו שמן, אך הוכח שאותו מפעל שולח שמן למפעלים שלהם הכשר של האָ יו UO, והאָ יו UO טוען שהוא אינו משתמש באותו שמן.

ה. בחלק מבתי המלון שבהכשר האָ יו UO נותנים בפסח בלילה הראשון בשעת הסדר מצה עשירה, האנשים המאכסנים בבית המלון מרביתם אינם חולים או

זקנים, הם היו אוכלים מצה שמורה, המציאות היא שאיש אינו מודיע להם שזו מצה עשירה ושלא יאכלו אותה.

ו. כששאלנו את הרב שאנפעלד מי הוא המשגיח בשחיטת סאנפאלר הודיע שהרב ... הוא המשגיח וכי הוא מבקר במשחטה לפחות פעם בשבועיים, אך הוכח לאחר שיחה עם הרב ... שלא היו דברים מעולם, הוא אינו מבקר במשחטה אחת לשבועיים, הוא כלל אינו משגיח שם, הוא היה שם רק כשהָּ יוּ UO קיבל על עצמו את ההשגחה שם, והוא אינו יודע אפילו אם תיקנו את התיקונים שהוא הורה עליהם בעת שהיה שם.

ז. כששאלו את הָּ יוּ UO על מסעדה שתחת פיקוחם אם הם נזהרים בבישול עכו"ם, השיבו שהמשגיח נכנס למקום כל בוקר ומדליק את התנור, אותו משגיח אמר לנו שהוא אינו נכנס כלל בבוקר להדליק את התנור.

ח. כשביקרנו בבית חרושת "ביטש נאט" לפני כשנתיים ומסרנו למנהל הָּ יוּ UO

(בישיבה שקיימנו בביתו של האדמו"ר מנאוואמינסק זצ"ל) את הבעיה שמתמשים שם בתוצרת של מפעל המוכר טריפה כשאין כלל הכשר על התוצרת המגיעה למפעל, אז הוא הכחיש זאת וטען שזה לא אמת. כשהוכח שהעובדות היו נכונות, אז הוא הודיע שהדבר יתוקן, אך מאז הם לא איפשרו לנו יותר להיכנס למפעל לבדוק את הנעשה שם, ואנו לא יכולים לבדוק ולהיווכח האם באמת תיקנו את הטעון תיקון. (אגב, באותו ביקור העלילו ראשי הָּ יוּ UO שמטרתינו בביקורים הוא להוציא מידיהם את ההשגחה, הם בכלל לא ידעו שאנו כלל לא נותנים הכשרים).

ט. לפני זמן הודענו לָּ יוּ UO ש"ציפס לבן" משתמשים בזה בשמן המגיע מבית חרושת המוכר טריפה ושאין להם הכשר, ואז הודיע המנהל שהעובדה אינה נכונה, הוא עוד הוסיף שהוא הורה למשגיח לשמור על כך, באותו זמן ביקרנו באותו בית חרושת העושה זאת ומצאנו שהם משתמשים באותו שמן, יש לנו אישור על

כך גם ממכתב שקיבלנו מבית חרושת המאשר את השימוש באותו שמן.

פרק ה'

משתיקים את הכל

... הצרכן הרגיל הנוהר בכשרות נאלץ לסמוך על המכשירים (קשה מאוד לעשות את הכל לבד בבית מבלי לקנות חומרים שלא נעשו בבית), לכן כל יהודי מאמין לבעל המכשיר ומקוה וסומך (בדלית ברירה) עליו. הדבר המינימלי שהמשגיח חייב לעשות הוא להוכיח שהוא אכן עוסק במלאכתו בכובד ראש וכי הוא שומר שהכל יהיה כשורה, הקשר אינו יכול להיות חד צדדי (מהקונה לבעל המכשיר), הוא חייב להיות חופף (גם מהמכשיר לצרכן).

אם נודע לבעל המכשיר שיצא מכשול בדרך השגחתו ברור שהוא חייב מיד להודיע שלא לאכול את התוצרת של אותו מאכל.

אם הבעל המכשיר מתיר לכתחילה מוצר מסויים שהוא כשר רק בשעת הדחק,

משום הפסד מרובה וכדומה, הוא חייב להודיע כדי שמי שרוצה להיזהר בתכלית ולא לסמוך על כך שתהיה לו האפשרות להימנע מלהשתמש באותה תוצרת (עיי פתחי תשובה סימן ל"א ס"ק ב'). אפילו המקילים כשהם מתירים פעם אחת אינם מתכוונים שיתירו זאת תמיד.

ארגוני האָ יו UO משתיקים את כל העיוותים אפילו אילו שהם מוצאים בעצמם.

פרק ו'

דוגמאות

א... היינו וועגיטעריען ביענס" היה להם תוית של האָ יו UO, וזאת על אף שצויין על החומר המכיל דג טרף, השתיקו את הענין בכדי שהציבור לא יידע על כך.

ב. עוגיות המצויינות עליהם במילה "פארווע" כשעליהם תוית של האָ יו UO, הם באמת חלביים, לא היתה כל מודעה בעיתונות על הטעות שעשו וכך נכשל הציבור.

ג. עוגיות שיש בהם ג'לטין (תוכן החומר המכיל נמסר לָאָ יוּ UO) גם לא מסרו לציבור על מנת שיהיו זהירים.

ד. משתמשים במיץ ענבים (סתם יינם) בתוצרת על ידי התירים שונים, מבלי שהם מודיעים לציבור הרוצה להישמר מתוצרת כזו.

ה. כשמסרנו ערימת טענות להר"ש שאנפעלד, הוא הבטיח שהוא יעלה זאת בישיבה הקרובה של ועדת הכשרות המתכנסת יחד עם מנהלי הָאָ יוּ UO, בכדי לברר את האמת.

התעניינו לאחר מכן אצל חברים בוועדת הכשרות של הָאָ יוּ UO, שהשתתפו באותה ישיבה, והם אמרו לנו מאן דכר שמ"י, שלא הזכירו כלל אפ"י במילה אחת את כל אשר העלינו בפני הרב שאנפעלד.

בישיבה שניה שהיה לנו עם הרב שאנפעלד הוא אמר לנו, שהוא בעצמו בדק את טענותנו אחת לאחד עם ראשי הָאָ יוּ UO - נראה שלא רק שלא מספרים כלום

לציבור גם לוعدת הכשרות אין מספרים על כך, ומסתירים גם מהם את האמת.

ו. חברה שיש לה את ההכשר של האָ יו UO על מוצריהם, הופיעה עם מוצר חדש. המוצר החדש היה בתוך אריזה ועטיפה מיוחדת על מנת שכל הקונים יבחינו במוצר החדש, אך הם עשו אותו דבר גם באריזה קטנה הדומה לאחרים. המוצר החדש באריזה הקטנה היה טריפה בעין. לאריזה הגדולה היה עליו חותמת של הכשר האָ יו UO, וכך טשטשו את הציבור שלא ידעו שבאריזה הקטנה יש שומן בשר טריפה וחשבו שזה טוב.

גם לאחר שראשי האָ יו UO נוכחו לדעת איזה מכשול נוצר כאן בשל אותו טעות, הם בכל זאת לא מצאו לנכון להודיע לציבור דרך העיתונות שיהיו זהירים יותר ולא יקנו זאת.

ז. ישנה תוצרת שהיא חלבית, הקונה אינו יכול לדעת על כך גם כשהוא בודק מה מכיל המוצר, ראשית הוא אינו יודע מה יש בתוך אותם מוצרים שהמוצר מכיל,

האם הם חלבים, ואולי אפילו שאינם חלביים אך נעשו בתוך כלים חלביים, הָאָ יוּ UO אינו מודיע על התוית עם התוצרת חלבית.

ח. ישנם מאכלים שבישלו אותם בכלים בשריים, ואף אחד אינו יודע על כך בכדי שיוכלו להיזהר שלא לאכול אותם מאכלים. מספר מוצרים, ביניהם "בארניעס טשאי מיין וועגיטעיבעלס", העובדה היא שמבשלים זאת בכלים בשריים, והָאָ יוּ UO אינו מודיע כלל שזה בשרי.

ט. העלינו עוד עובדה מצערת בישיבות הללו עם ראשי הָאָ יוּ UO, הם אינם מודיעים כלל לציבור את ההבדל בין ההשגחות.

על פי דברי הָאָ יוּ UO הכל בתכלית הכשרות. כפי שידוע לנו ישנן הרבה דרגות בהשגחה שלהם, ישנם מוצרים שהם אסורים על פי שיטות רבות, ישנם מוצרים שהם רק מותרים בדיעבד, וישנן מוצרים שהינם טובים גם ללא ההשגחה שלהם.

הצרכן אינו מקבל דיווח דרך האָ יוּ UO איזה מאכל שייך לאיזה סוג ודרגה בכשרות, לכן אין לו עצה והוא משתמש בכל.

פרק ז'

"יתקנו"

...במילים אלו אפשר לכסות הכל. מבטיחים לחזור בתשובה וכל מה שניתן לתקן יתקנו, אך לדאבוננו הכל מסתיים במילים, יותר מאשר המילים שום דבר לא נעשה.

אפילו כשמנהלי האָ יוּ UO מכירים בעובדה שחייבים לתקן לא עושים דבר.

כשהאָ יוּ UO מכניסים משגיחים אינם מקבלים המשגיחים את מלוא הסמכויות על מנת שיוכלו לבצע את מלאכתם, הם אינם בכח לתקן תיקונים.

כשהמשגיחים תובעים מראשי האָ יוּ UO לתקן, הדבר לא יוצא אל הפועל, כשהמשגיחים טוענים שהם זקוקים ליותר משגיחים, מבטלים את הטענה.

פרק ח'

דוגמאות

...א. בבית חרושת שמעשנים שם גבינות כשרות ולא כשרות, (בגבינות לא רק שקיימת השאלה של חלב ישראל אלא גם שאלת גבינת עכו"ם וטריפות), שם מעשנים גם גבינות בשביל בית חרושת שבהכשר האָ יו UO, העובדים באותו בית חרושת סיפרו לנו שבמשך חמש עשרה השנים האחרונות כלל לא ביקרו במקום ראשי האָ יו UO.

כשמסרנו את האינפורמציה הזו למנל האָ יו UO (באסיפה שהתקיימה בביתו של האדמו"ר מנאוואמינסק), הוא הבטיח שהוא יבדוק את הדבר ויבדוק מדוע באמת לא ביקרו במשך כל הזמן באותו בית חרושת.

מאז אותו דיווח עברה כבר שנה ועדיין לא ביקרו באותו בית חרושת, ההבטחה נשארה בגדר מילים בלבד.

ב. ל אָ יוּ UO יש פריציפ שסימן ההכשר שלה חייב להיות מודפס ביחד עם תוית המוצר ולא כהדפס נפרד.

בגלל הסיבה הזו נוצר מצב שמייצרים מוצרים שעליהם מתנוסס ההכשר של האָ יוּ UO וכך מכשילים את הציבור באכילת איסורים, הבעל הבית יכול להדביק את תוית המוצר על כל מוצריו ולהכשיל את הרבים.

וכן מאכלים שיש להם רק חותמת כל אחד יכול לעשות לעצמו חותמת ולחתום את התוצרת ככל שירצה.

דיברנו עם האָ יוּ UO כענין זה, הבטיחו לתקן את הדבר אך עד כה לא עשו דבר.

ג. במשחטה תחת השגחת האָ יוּ UO ששם מייצרים נקניקיות ואווזים מפותמים כשרות וטריפות, התלונן המשגיח לשעבר של האָ יוּ UO שאי אפשר לפקח טוב שלא יתערבבו אלו באלו, לכן הוא הציע מספר תיקונים, ולחילופין לשלוח משגיח נוסף. האָ יוּ UO דחתה את בקשתו, המשגיח הודיע שאצלו כמעט

בטוח שהבעל הבית מערבב טריפה בכשרה כשהוא עוזב את המקום לדקה. (יש לציין באהדה את המשגיח החדש, שביוזמה פרטית שלו הוא הצליח להכניס שם שינויים לטובה).

ד. המשחטה של ביוטאני פודס, מייצרים כשר וטריפה באותו מקום הסירים והחומרים אחד ליד השני.

המשגיח ציין בפנינו את העובדות כדלהלן:

1. תוויות ההכשר תמיד היו מונחות בהפקר (עוד לפני שהגיע למקום). בעלי החברה יכלו להשתמש בהן כאוות נפשם ולהדביקן על התוצרת שאינה כשרה.

2. בשום פנים ואופן לא יכול משגיח אחד לבדו לפקח על הנעשה שם בגלל גודלו והיקפו.

3. אי אפשר לעזוב את המקום שמבשלים אפילו לא לרגע אחד (גם כשנאלצים לצאת לצרכים אישיים).

לא אכילת בשר הלכה למעשה

המשגיח תבע מהאָ יוּ UO שיעמידו לרשותו משגיח נוסף, וכמו תמיד גם הפעם דחו את בקשתו.

(כדאי לציין שגילוי עובדה זו היה על ידי דברי המשגיח, הוא גילה שמרק ביוטיני ובשר טריפה נשאו עליהן את התוויות עם ההכשר של האָ יוּ UO זה ככל הנראה קרה בשל העובדה שאף משגיח לא היה כשהדביקו תוויות על התוצרת, כי אין שם מספיק משגיחים שיוכלו לפקח על כל מהלך התוצרת).

פרק ט'

משגיחים

...הבעיה הקשה ביותר ואולי זו גם שורש הבעיה, הם המשגיחים, אלו שמתמשים בהם ראשי האָ יוּ UO.

בשנים הראשונות של הכשרי האָ יוּ UO היה להם מספר קטן של הכשרים וגם לא היו אלו במקומות מרוחקים, כל שיכלו יותר לפקח, הם יכלו לבחור לעצמם

משגיחים טובים ודאגו שהכל יתנהל כשורה.

על פי הסדר כל משגיח חייב לשלוח פרוטיכל (דו"ח) על כל ביקור שלו במפעלים, פעם היה למנהיגי האָ יוּ UO זמן להתעניין ולבדוק כל פרטיכל, ומזמן לזמן היו מבקרים במפעלים.

הבעיה החלה כשהם התפתחו והתרחבו בצורה רחבה ביותר שאינם יכולים עוד להשתלט על כך.

1. אי אפשר עוד לבחור משגיחים ככל שירצו, הם חייבים לקבל לידם מכל הבא ליד.

2. אם לבית החרושת היה בעבר רב בעל מכשיר בטרם שהאָ יוּ UO קיבל את ההשגחה, הלה נשאר במקומו, אפילו אם הוא אינו מתאים עוד לתפקיד.

3. הם חייבים לקחת משגיחים שגרים קרוב למפעלים, אין מבחר גדול בכל הפינות הנידחות שבהן אינם גרים שומרי תורה ומצוות. רוב המשגיחים שם אינם

יראים וחרדים, וספק גדול אם אפשר לסמוך על הפרטיכל שלהם.

4. המנהיגים אינם יכולים לבדוק אם המשגיחים אכן מבקרים במפעלים, הם אינם יכולים אפילו לפקח האם המשגיחים שולחים פרטיכלים כפי שהם חייבים לעשות.

5. את הפרטיכל חייבים לקבל כפי שהוא, כי אין להם ברירה אחרת, לא ניתן ללכת לבקר בכל המקומות.

6. בדרך כלל מבקרים מנהיגי האָ יוּ UO במפעל בטרם הם נותנים לו את ההכשר, לאחר מכן נאלצים לסמוך על נאמנותו של המשגיח (מי שלא יהיה), השגחות ישנות יצאו כבר מזמן ממסגרת הפיקוח של האָ יוּ UO.

הם תמיד עסוקים בקבלת השגחות חדשות ומשגיחים חדשים ולכן נותנים לישנים לרוץ, כאילו הכל היה הולך מעצמו.

מאחר ולראשי הַאָּ יוּ UO אין כל פיקוח על הנעשה בבית חרושת, לכן עושה המשגיח ככל שהוא מבין וזאת על אף שהאחריות על כך הוא של הַאָּ יוּ UO (הוא אינו חושש, מי בכלל מתעניין בנעשה שם).

פרק י'

דוגמאות

א... משרדי הַאָּ יוּ UO מודיעים שבמקום מסויים ישנה השגחה תמידית, בינתיים נודע שהמשגיח נכנס למקום רק אחת לשבוע.

ב. כשהמשגיח הולך לחופש הוא לא מודיע למשרדי הַאָּ יוּ UO, הוא אינו משאיר ממלא מקום, וגם כשהוא משתדל ומביא ממלא מקום, הוא אינו מודיע על כך למשרדי הַאָּ יוּ UO, והללו אינם בודקים אם ממלא המקום הוא אכן מתאים להשגחה, אולי הממלא מקום הוא אדם לא אמין.

אכילת בשר הלכה למעשה לה

ג. במסעדות משתמשים במרגרינה וחמאה דבר שאסור על פי תקנות האָ יו UO.

האָ יו UO משתמש במשגיחים שאין להם חזקת כשרות.

פרק י"א

דוגמאות

א... הם מפעילים משגיח שהוא רב בבית הכנסת שאין שם כלל מחיצה (על פי תקנות האָ יו UO מקפידים שלא לקבל משגיחים כאלו).

ב. רב שהוא גם הרב המכשיר במפעל לעוגיות שבו אופים בשמן מסויים ושומן טריפה, הרב המכשיר אף פעם לא נמצא בעת אפיית הטריפה, ואז ברור שהוא אינו יכול להיות בר סמכא וגם כך הוא מועסק על ידי האָ יו UO כמשגיח.

ג. רב שנותן השגחות למאפיות של מחללי שבת, מועסק על ידי האָ יו UO כמשגיח.

ד. רב שהינו משגיח בבית חרושת שבו זקוקים למשגיח תמידי, ומצויין שיש כזה, נוסע לחופש ואינו מכין כלל ממלא מקום.

פרק י"ב

שחיטת האַ יוּ UO

...ברשימה זו אנו לא מביאים את כל הבעיות הקיימות במערכת השחיטה, אנו מציינים כאן רק את הבעיות המיוחדות הבולטות במערכת ההשגחה של האַ יוּ UO.

ישנן הבדלים משמעותיים בין השגחות רגילות, לבין ההשגחה אצל השחיטה.

1. בבית חרושת רגיל יכול הרב בעל המכשיר להכין תכנית עבודה ושהכל יתנהל כשורה, על המשגיח מוטל התפקיד לדאוג לכך ששום דבר לא יחרוג מהמסגרת שנקבעה לעבודת בית חרושת, וכן שלא ישנו את התוצרת המאושרת לאותן המוצרים, אין צורך לבדוק כל ארגז או קופסה, אבל בשחיטה לא מספיק רק לקבוע סדר עבודה. כל בהמה חייבת

להישחט על פי שוי"ע כל ריאה חייבת להיבדק בנפרד, כל חלק מן הבהמה חייב להיחתם בתוית כשרה, בקיצור כל בהמה הוא מפעל לעצמו.

2. ההשגחה בשחיטה היא קשה וחמורה, ישנן שם בעיות מסובכות בהרבה מתוצרת רגילה אחרת, וחייבים להיזהר שם הרבה יותר.

3. בשחיטות מעסיקים הרבה שוחטים, בודקים, משגיחים וכודמה, שחייבים שיהיה להם נסיון במלאכה, כשמנגד בבית חרושת רגיל יש בסך הכול משגיח אחד, הוא חייב לשמור על הוראות בעל המכשיר, ואינו זקוק לתבונה מיוחדת.

4. שחיטה וההשגחות עליהן מתמקדות מסביב להרבה איסורי דאורייתא (איסורים בעין), כשמנגד בבית חרושת המייצר תוצרת פשוטה ישנם הרבה פחות איסורים, כי מדובר שם רק בתערובת.

(חלק מחברי ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים תבעו אז שלא יתנו הכשרים על השחיטות בגלל כל הבעיות המסובכות הקשורות בכך).

לכן צריך הרב המכשיר להתמסר כולו ולפקח על השחיטה, עינו ולבו חייבים להיות שם תמיד.

פרק י"ג

מבט קצר על השחיטות

...לפני שהקימו את ההכשר של האָ יוּ UO לפני כמה שנים, היו בארצות הברית שני ארגוני שחיטה.

1. בשר כשר, שכפי שידוע שהוא כלל לא היה ראוי לשאת את השם הזה.

2. גלאט כשר, שהוקים מיד עם הגיעם של יהודי אירופה לארצות הברית בזמן של מלחמת העולם השנייה.

האָ יוּ UO שהחל לתת השגחות לבתי מלון בתנופה גדולה יצאו נגד אותן השחיטות, אך בתי המלון לא רצו לשלם

אז את המחיר הגבוה של השחיטה החלקה, ולכן הקימו ראשי האָ יוּ UO שחיטת גלאט בארצות הברית.

אסור לשכוח שצורכי הבשר החלק הם בני התורה וכן היהודים החרדים האורתודוקסיים הרגילים לראות שוחט שהוא ירא וחרד לדבר ד' כשחזותו מעידה שהוא יהודי עם זקן ופיאות וביתו מתנהל על פי השו"ע.

הכל תלוי בשוחט, אף אחד לא יכול לדעת אם השוחט עשה שהי' דרסה, סומכים על נאמנותו שהוא יודע אם הבהמה טריפה.

אנו יודעים שהקורא יכול לרמות את עצמו ולומר שסוף כל סוף על פי שולחן ערוך כשר אפילו שחיטה של מומר אוכל נבילות לתיאבון ר"ל, אנו רוצים להבהיר כאן שהטענה הזאת אינה נכונה, כפי שנציין להלן:

1. הפסק של השו"ע מוגבל מאוד, והוא רק אם עומד שם יהודי שיש לו מומחיות הבודק את הסכין לפני

שהמומר שחט, כי הוא אינו נאמן על בדיקת הסכין.

2. במצב הטוב ביותר שחיטת מומר הוא רק כשר, ואינו יכול להיות גלאט, ומי שמחפש גלאט כשר בודאי שאינו יכול להשתמש באותו בשר, אלו שמחפשים בשר חלק אינם מסתפקים רק בעובדה שאין מורידים את הסירכות מן הריאה (אלא עד שלשה רירין), שזה הפירוש "גלאט", הם תובעים גם להיזהר ביתר הנושאים הקשורים בשחיטה, כגון שוחטים יראים וחרדים, איזה יהודי אורטודוקסי יאכל משוחט שהוא אינו שומר תורה ומצוות?

3. באמת קיבלו על עצמם היהודים מכל הדורות את פסק ההלכה של התבואות שור בשמלה חדשה, ששוחט צריך להיות ירא שמים מרבים. היהודים לא יקבלו שוחט שאינו מקובל על פי המסורת.

מא אכילת בשר הלכה למעשה

אנו מעתיקים כאן תשובה של הדברי מלכיאל ח"ו מה"ג:

וע"ד אם מותר לשו"ב ללכת לבתי תיאטראות, תמהני הלא לכל ישראל הוא אסור כמפורש בע"ז י"ח ע"ב דהוי מושב לצים וכל ספרי מוסר מלאים מזה, אך בעונותינו הרבים נעשה זה כהיתר לנשים עמי הארץ, אבל שו"ב שצריך להיות בן תורה וירא שמים, חלילה לו לעשות כן, ואם רגיל בכך צריך להעבירו משו"ב כי זה אות שאין יראת ד' בלבו.

אבל לדאבוננו, אצל שחיטת האָ יו UO השוחטים שהם קלים ורחוקים מאוד מלהיות יראים וחרדים לדבר ד', כשהציבור הסומך עליהם היה יודע מי הם ואיך הם נראים, הם לא היו אוכלים מהשחיטה שלהם.

ישנם שוחטים שהם:

חשודים על חילולי שבת (קלא דלא פסק)

שוחים בתערובת ר"ל.

חברים במועדוני לילה ר"ל

מסתפרים בימי הספירה.

שורפים את זמנם בהסכלות בטלביזיה.

קשורים לטלביזיה אפילו בשבת קודש.

דוגמאות מי הם שוחטי האָ יוּ UO

(א... א) "קראס בראדערס" (האחים קראס), מאחר וזו היתה שחיטת הגסות הראשונה שהָ יוּ UO קיבל על עצמו שם הם דאגו לתקן תיקונים שונים.

על פי מקורות אמינים עדיים ישנם שם שוחטים שאינם מתאימים כלל לשחיטה.

כששאלנו על שוחט שהיה עליו קלא דלא פסק שהוא חשוד בחילול שבת, השיבו לנו ממשרדי האָ יוּ UO שהוא אינו שוחט עוד, אבל הוברר שהוא המשיך לשחוט.

אנו רוצים לציין כאן מובאה על מנת להביא הוראה פסוקה לגבי אותה מעשה השחיטה:

מסר לנו אדם מומחה ומנוסה בשחיטות (המוכר באָ יוּ UO), שהוא ביקר במשחטה של הקראס בראדערס, וזאת לאחר שערכו

שם ריאורגאניזאציה, אז הוא הפך שם את הסדר על פי הוראה של אחד מגדולי מורה ההוראות שבדורנו. אותו גדול בתורה פסק שבשום פנים ואופן זה לא יכול להיות כשר כפי שהם עובדים (במיוחד, כשחותכים את צדדי הבהמה עוד לפני הבדיקות פנים).

(בענין החסרונות הנוספים בשחיטה, זקוקים לידיעה בתבנית השחיטה ובעזר השם עוד נבאר באריכות).

ב. "סאנפאלער שחיטה" (שחיטת סאנפאלער) בנעברעסקא, האָ יו UO לא מצא שם לנחוץ לתקן שום תיקון של ממש, לכן המצב שם איום ונורא.

1. מהשוחטים חלקם חשודים על חילול שבת, חלקם קשורים לטלוויזיה אפילו בשבת קודש, וחלקם חברים במועדונים ושוחים בתערובת ר"ל.

2. השחיטה מהירה מאוד, בערך 80 - 100 בהמות לשעה.

3. הבשר המגיע משם לנו יורק לוקח לעיתים יותר משלשה ימים, ולכן הבשר הופך להיות בשר ששהה ג' ימים בלא הדחה.

4. מכל מבנה השחיטה לא כדאי אפילו לטרוח על מנת להביא את כל הפרטים, מספיק רק אם נציין שאחד המנהלים הראשיים של ועדת הכשרות של הסתדרות הרבנים הודה שהועדה ציוותה לעשות 22 תיקונים באותה שחיטה והם לא נעשו.

5. "פאללס טשיקען", כשהאָ יוּ UO נאבק נגד אותו בית חרושת היא דיווחה שהיא אינה יכולה להכיר בשחיטה ככשרה, כי הוא במצב ירוד ביותר.

כשהאָ יוּ UO קיבל בסופו של דבר את ההשגחה במקום, הם רק עשו שני תיקונים.

מה אכילת בשר הלכה למעשה

1. שלא ישטפו את העופות במים חמים לפני המליחה.

2. 2. שלא ישחטו את העופות על הגלגל הנע.

אבל - השוחטים ששחטו עד כה על הגלגל הנע כשהעוף נסע נשארו במעמדם והמשיכו לשחוט כך. האָ יוּ UO תבע שיעבירו את אותם השוחטים, אך איגוד השוחטים לא איפשר זאת וממילא נשארו אותם השוחטים במקומם תחת השגחת האָ יוּ UO.

פרק י"ד

אין להרהר אחריהם

...מנהיגי האָ יוּ UO אחזו בעמדתם שלא להכניס אף אחד רק לחקור מה נעשה אצלם או בבתי החרושת שלהם.

לפי שיטתם ושיחתם, השגחתם היא היחידה שהיא טובה, הם דוחים את כל יתר ההשגחות ללא כל סיבה.

לאף אחד אסור לדשדש בנעשה אצלהם, כל הערה או חשש המעבירים על כשרות מפעליהם הוא לא לכבודם בכלל לענות עליהם.

הנסיון הוכיח שלא נעשה כל שינוי לטובה על ידי הָאָ יוּ UO, ואינם מתחשבים אפילו ברבנים גדולים או באישים מכובדים המעלים הצעות מועילות.

גם כשהם עונים על מכתב, הרי שזה רק לדחוי בעלמא, לתשובותיהם אין כל ערך.

זהו אחד הסיבות שהביא לכך שמצב הכשרות של הָאָ יוּ UO הוא במצב כזה.

העיתונות האמריקאית היתה דשה בנושאים שכאלו, והיו עושים מבעיות אלו רעש והמולה.

פרק ט"ו

כבר הגיע הזמן

...לאף אחד לא נותנת מנוחה השאלה,
היתכן? שארגון שצריך למלאות את החלל
בנושאי הכשרות שכך יכשל?

ברור כשמתפרסים יותר מן הכוחות
האפשריים בסופו של דבר נופלים, מאות
ההשגחות יצאו מזמן מהמסגרת, לא יתכן
בשום אופן לפקח כהוגן על כמות כזו על
ידי שלשה מנהלים בלבד.

לא נמנעים מלקבל השגחות חדשות,
כשמשלמים הרבה כסף עבור ההשגחה
(במיוחד בבשר) או בהכשרים מפוזרים
(שהוצאות ההשגחה קטנות והרווחים
גדולים), את כל זאת עושים בתירוץ של
מוסדות ללא רווחים, הפזמון הזה מוזכר
בכל המקומות גם בהשגחות אחרות, וכך
שהכל לכאורה צריך להיעשות לשם שמים
בלי שום פניי.

אבל, מאחר שצריך לכסות את ההוצאות
של המזכירות, וכל ההוצאות המשרדיות

השונות, ועל כולם השכירות של האדמיניסטרציה, לכן המחיר בנוי בשיטת התוצרת, כשמשלמים אחוז מסויים מן ההכנסות.

ברור שרק אם ישנה הכנסה גדולה אז ניתן להתחשב בתביעות העובדים, ואף אחד אינו בוחל בקבלת תשלומים נוספים.

וכשרודפים אחרי כסף מאיזה טעם שיהי אין לכך גבול ואפילו כשמדובר על חשבון הכשרות - שהוא מלאכת שמים!.

מטרתנו בשורות אלו אינה לפגוע בִּאֵי יוֹ, UO, אנו גם לא מתעלמים מהעבודה החשובה והטובה שהם עושים, ובודאי שלא לפגוע ביכולתם.

אנו תובעים רק בשם צבור הצרכנים, שיכניסו תיקונים במסגרת הִאֵ יוֹ, UO, ושיהיה לו את הברק שהיה צריך שיהיה.

בלית ברירה ובלב כבד, יצאנו בגלוי בענין זה, אנו ידועים כארגון קונסטרוקטיבי.

אנו ניסינו עד כמה שידינו מגעת, לתקן בדרך שקטה, ומאחר שתוצאות מכל

השיחות והדיונים במשך השנתיים האחרונות לא העלו דבר, חשנו בתור ארגון הפועל לטובת הכלל חובה לצאת לצבור על מנת שהוא יפעיל את הלחץ הדרוש לתקן את כל שהזכרנו לעיל.

מהימנות העובדות כפי שציינו לעיל - אנו יכולים להוכיח זאת בעובדות ומסמכים!

(נדפס במדריך לכשרות מספר י"ד ט"ו ט"ז, ועוד, ראה נפש ישעיה חלק ג' וחלק ד', ראה עוד ספר שחיטת ואכילת בשר חלק א' וחלק ב', הבשר הכשר? (הסיפור שהיה בטוויין טאויערס), קול השחיטה, בעיר קראקא, פנינים יקרים, מדריך לכשרות חלקים 30 - 40, שמירה טוה, הרידב"ז והכשרות, ועוד).

פרק ט"ז

אזהרת הועד

אטליזים

...אנו חוזרים שוב על האזהרה שפורסם במדריך מספר 4 (דף קט"ו), בענין האיטליזים, אפילו כשיש לאטליז השגחה, הדבר לא אומר שההשגחה הוא השחיטה והבדיקה, ההשגחה על האיטליז מתחילה רק מאז שמביאים את הבשר לאטליז (בעניני ניקור, מליחה, וכדומה).

ישנם אילטיזים המכניסים לחנותם כל סוגי הבשרים מכמה משחטות, ובכדי למשוך קונים הם מדווחים שיש להם בשר חלק משחיטה זו או אחרת המקובלת על אותם החוגים.

אבל כל זה אינו נכון, כי הקונה אינו יכול לדעת מאיזה שחיטה הגיעה אותו בשר או אותו עוף שהוא קונה, מרמים את הקונה כשהוא חושב שהוא קונה עופות או בשר משחיטה מסויימת שהוא תמיד מהדר בה,

עליכם להיות מאוד זהירים ולבדוק היטב מהיכן הגיע הבשר.

אנו נביא בפניכם דוגמאות של שני אטליזים גדולים בבארא פארק; גלאט פאק, ואיזראעל מיעטס (שניהם בשדרה ה-31), שם מוכרים בשר מכמה שחיטות שנשחטו במשחטות של האָ יוּ UO, כמו לדוגמא הקראסס בראדערס, וגם בשר שנשחטה תחת ההשגחה של עדת ישורון (וואשינגטאן הייטס).

ישנם יהודים רבים שרוצים דוקא משחיטה מסויימת, קונה מסויים שונה רק בשר של שחיטת עדת ישורון, ובאמת באותן החנויות לא ניתן כלל להכיר מאיזה מקום הגיע הבשר, ולכן חייבים להיות זהירים מאוד כשקונים בשר על מנת לוודא שהם מקבלים אכן את הבשר מהיכן שהם מהדרים לקנות, תתבעו מבעלי האיטליזים שידווחו מהיכן הם קונים הבשר.

